

& iustificari dicendum est. non enim potest quisquam iniuria affici, nisi aliquis sit, qui iniuria afficiat, neque iustificari, nisi iuste quispiam agat, iurisque afficiat. Verum si absolute iniuria afficere est sponte lædere. sponte autem lædere, est scientem quem, & quod, & quomodo: intemperans verò sponte seipsum lædit: sponte is iniuria afficeretur: possétque fieri, ut ipse seipsum quispiam iniuria afficeret. at hoc vnum ex iis est, quæ in dubium veniunt, vtrum iniuria afficere seipsum quispiam possit. Adde quòd sponte etiam ob intemperantiam aliquis ab alio volente iniuria afficeretur: ut hoc modo quispiam sponte affici iniuria queat. An fortasse non recta definitio est: sed, cum dicimus lædere esse scientem, & quem, & quod, & quomodo, addendum est, præter illius voluntatem qui læditur. læditur igitur sponte aliquis, acque iniusta patitur: nullus tamen est qui iniuria sponte afficiatur, quippe cum id velit nemo: ne incontinens quidem: sed præter voluntatem agat, nemo enim vult id, quod non esse bonum existimat. at incontinens quod non esse agendum putat, id agit. qui enim sua ipsus dat, sicut Homerus inquit Glaucum dixisse Diomedii,

Aurea pro ferreis, ac pro centena nouennis.
 nulla afficitur iniuria: quippe cum in ipsius potestate sit dare, iniuria verò affici, minimè in ipso est: sed esse aliquem oportet, qui iniuria afficiat. Atque iniuria affici quidem non esse spontaneum manifestum est.

CAPVT XII.

DVo præterea ex iis quæ proposuimus, supersunt dicenda: vtrum is, qui plus præter dignitatem distribuit, iniuriam affert, an is qui id habet: fieri ne item possit, ut se ipsum quispiam iniuria afficiat. Nam si fieri potest id, quod prius dictum est: & qui distribuit iniuria afficit, nõ qui habet plus: si quis alteri quàm sibi plus distribuit sponte & sciens, is se ipse iniuria afficit: id quòd facere modesti homines consueverunt. modestus enim eiusmodi est, ut imminui sua non difficulter patiatur. An neque hoc simplex est: ex alio enim bono, si ita incidit, plus usurpauit: ut ex gloria, aut eo quod absolute honestum est. Sed soluitur etiam ex iniuria afficiendi definitione. nihil enim præter suam patitur voluntatem, vr propterea affici iniuria minimè possit, sed lædatur tantum: si modo pati ipsum quippiam dicendum est.

A καὶ δικαιώσαι ἀδύνατον ὃ ἀδικεῖται, μὴ ἀδικουῦτος· ἢ δικαιοῦνται, μὴ δικαιοπραγοῦντες. εἰ δὲ ὅτιν ἀπλῶς τὸ ἀδικεῖν, τὸ βλάπεν ἐκόντα πινά. τὸ δὲ ἐκόντα, εἰδόμενον καὶ ὄν, καὶ ὄν, καὶ ὡς· ὃ δὲ ἀκρατὴς ἐκὼν βλάπτει αὐτὸς αὐτὸν, ἐκὼν τ' ἀδικεῖται, καὶ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν. ἐπὶ δὲ καὶ τῷ ἐν πᾶσι δόξουσιν ὡς, εἰ ἐνδέχεται αὐτὸν αὐτὰ ἀδικεῖν. ἐπὶ, ἐκὼν αὖ πρὸς ἀκρασίαν ἢ ἄλλου βλάβεται ἐκόντως· ὡς· εἴη αὖ ἐκόντ' ἀδικεῖται. ἢ ἡμεῖς ὁρῶμεν ὃ διορισμὸς, ἀλλὰ θεωρεῖται τὸ βλάπεν, εἰδόμενον καὶ ὄν, καὶ ὄν, καὶ ὡς, τὸ παρὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· βλάπεται μὴ ὡς πρὸς ἐκὼν, καὶ τὰ ἀδικεῖ πάχιστα ἀδικεῖται δὲ οὐδεὶς ἐκὼν· καὶ οὐδεὶς ὃ βούληται, οὐδὲ ὃ ἀκρατὴς· ἀλλὰ παρὰ τὴν βούλησιν παρῆται· οὐτὲ ὃ βούληται οὐδεὶς, ὃ μὴ οἶεται εἶναι σπουδαῖον· ὃ δὲ ἀκρατὴς, ὃ ἡμεῖς δὲ θεωροῦμεν, παρῆται· ὃ δὲ τὰ αὐτῶν διδόντες, ὡς πρὸς Ομηροῦ φησὶ δουῶν τὸν Γλαῦκον τῷ Διομήδεϊ,

Χρῦστα χαλκίαιον, ἐκατόμβοι' ἔγνασβόλαιον,
ἐκ ἀδικεῖται· ἐπ' αὐτῷ γὰρ ὅτι τὸ δίδοναι τὸ δὲ ἀδικεῖται, ἐπ' αὐτῷ, ἀλλὰ τὸν ἀδικουῦντα δὲ ἰσάραχιν παρὰ μὲν οὐ τὰ ἀδικεῖται, ὅτι οὐχ ἐκούστων, δὴλον.

Κεφάλαιον εβ.

EΤΙ δὲ, ὡν θεωροῦμεθα, δύο ὄντι εἰπεῖν, πότερὸν ποτε ἀδικεῖ ὁ βίαιος παρὰ τὴν ἀξίαν τὸ πλεόν, ἢ ὁ ἔχων· καὶ εἰ ἐστὶ αὐτὸν αὐτὸν ἀδικεῖν· εἰ ὃ ἐνδέχεται τὸ πλεόν λαθρῶν, καὶ ὃ διαμέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ ὁ ἔχων τὸ πλεόν. εἰ πρὸς πλεόν ἑτέρου ἢ αὐτῷ νέμει, εἰδὼς καὶ ἐκὼν, εἴη αὐτὸς αὐτὸν ἀδικεῖν ὅπως δικαιοσύνη οἰόμενοι ποιεῖν ὃ ὃ δὲ πρὸς ἐκὼν, εἰ αὐτῶν ὅτιν ἀπλοῦς ἢ ἑτέρου ὃ ἀγαθὸν, εἰ ἔτυχεν, ἐπλεονέκτει· οἷον δόξῃς, ἢ πῶ ἀπλῶς καλοῦ· ἐπὶ λυσιτελεῖ καὶ τῶν διορισμῶν τῶ ἀδικεῖν· οὐδὲν ὃ παρὰ τὴν αὐτῶν πάχιστα βλάπεται· ὡς ἐκ ἀδικεῖται, διὰ γε τῶν· ἀλλ' ἐπὶ βλάβεται μόνον. φανερόν δὲ καὶ ὅτι ὃ διαμέμων ἀδικεῖ, ἀλλ' οὐχ ὃ τὸ πλεόν ἔχων αἰετοῦ ὃ τὸ ἀδικον ἰσάραχιν ἀδικεῖ

Perpicuum quoque est, eum qui distribuit iniuria afficere, non eum semper qui plus habet. non enim cui iniustum inest is iniuriam